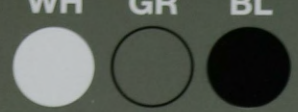
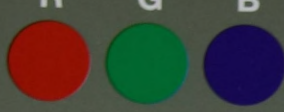


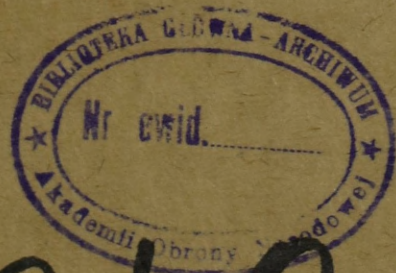
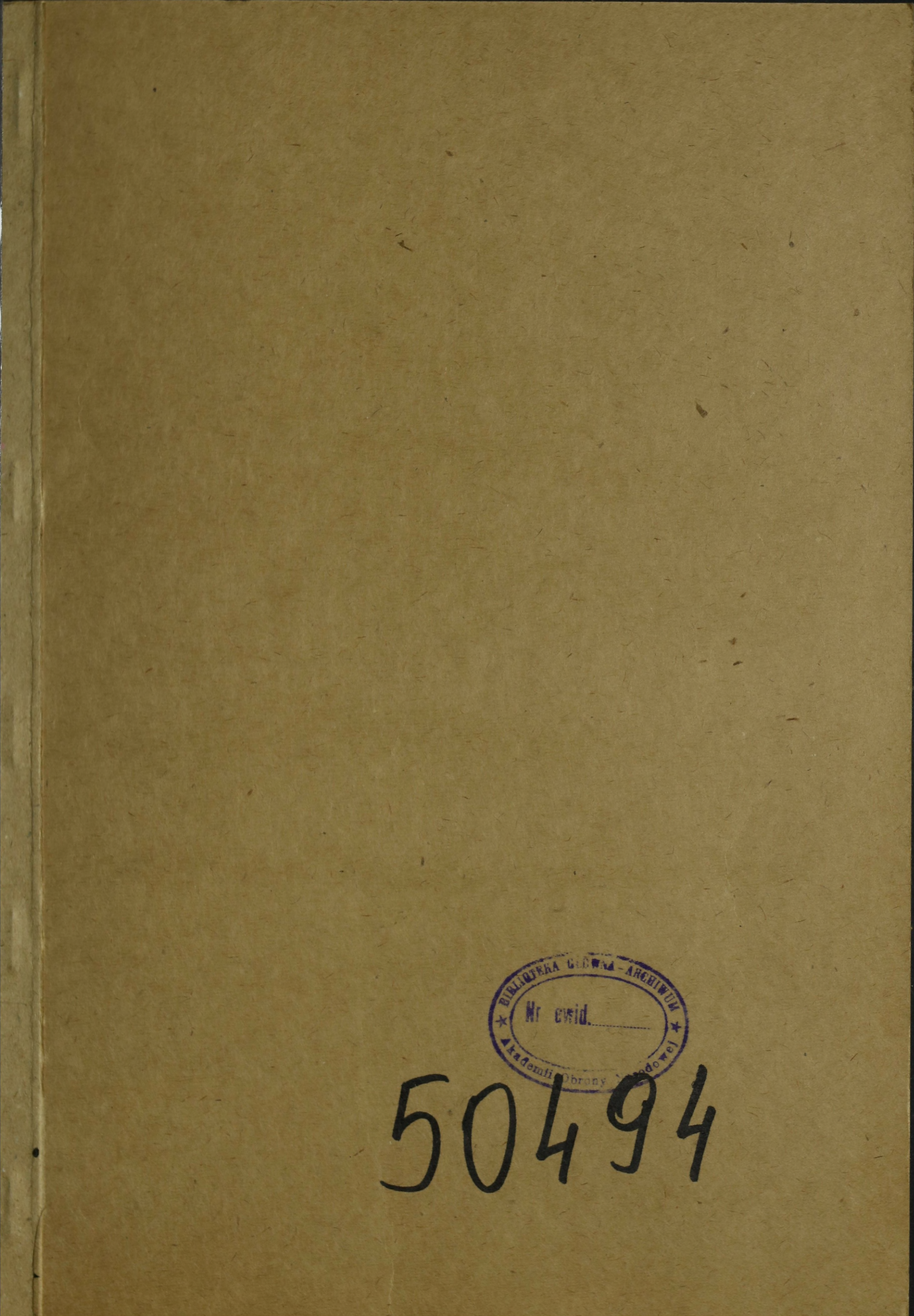
R G B WH GR BL C M Y K



Grey Scale #13



A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19



50494



Colour Chart #13





50494

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1990 roku
art. 86 ust. 2
(Dz. Urz. P. Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

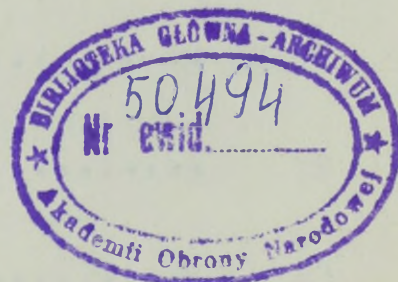
Egz. nr _____

3

Materiał na posiedzenie
Kolegium Sztabu Generalnego WP
w listopadzie 1988 r.

Prot. 706/97. 07. 07 Jhm

613



OCENA DZIAŁALNOŚCI
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
za okres od 1985 do 1988 r.

T R E Ś Ć

	Strona
Wstęp	3
I. Działalność partyjno-polityczna	3
II. Działalność dydaktyczno-wychowawcza	7
III. Działalność naukowo-badawcza	14
IV. Działalność kadrowa	19
V. Działalność liniowo-techniczna	23
VI. Działalność gospodarcza i medyczna	26
Wnioski ogólne	29
Załączniki w oddzielnym dokumencie	

WSTĘP

Materiał zawiera ocenę działalności Akademii Sztabu Generalnego WP za lata 1985-1988 oraz kierunkowe propozycje dalszego jej rozwoju.

Przy sporządzaniu tej oceny kierowano się przede wszystkim zaleceniami zawartymi w następujących dokumentach:

- "Statut Akademii Sztabu Generalnego WP";
- "Dyrektywa ministra obrony narodowej do szkolenia Sił Zbrojnych PRL w latach 1986-1990";
- rozkazy ministra obrony narodowej do szkolenia Sił Zbrojnych PRL na lata 1986, 1987 i 1988 oraz wystąpienia kierowniczej kadry MON na dorocznych odprawach szkoleniowych Sił Zbrojnych PRL;
- Zbiorczy protokół z kontroli ASG WP przeprowadzonej przez ministra obrony narodowej w dniach 10-13 grudnia 1984 r. oraz protokół kontroli problemowej przeprowadzonej przez GZP WP w styczniu 1987 r.;
- "Protokół posiedzenia Zespołu MON z dnia 12.09.1985 r."

Ocena działalności uczelni oraz propozycje jej rozwoju zostały przedstawione w następujących dziedzinach: partyjno-politycznej; dydaktyczno-wychowawczej; naukowo-badawczej; kadrowej; liniowo-technicznej; gospodarczej i medycznej.

I. DZIAŁALNOŚĆ PARTYJNO-POLITYCZNA

A. Ocena działalności partyjno-politycznej

W minionym okresie praca partyjno-polityczna ukierunkowana była na realizację zaleceń wynikających z uchwał X Zjazdu PZPR, kolejnych posiedzeń plenarnych KC partii oraz zadań stawianych przez kierownictwo Ministerstwa Obrony Narodowej. Jej rezultatem jest postęp w umacnianiu pożądanых postaw moralno-politycznych oraz w wyzwalaniu inicjatywy i ofiarności całego stanu osobowego uczelni.

Główny wysiłek działalności partyjno-politycznej skoncentrowany był na doskonaleniu umiejętności marksistowsko-leninowskiej interpretacji współczesnych zjawisk społeczno-politycznych i ekonomicznych. Myślą przewodnią tej pracy było kształtowanie poczucia politycznej dojrzałości, odpowiedzialności i wyrażających się we wzorowym wypełnianiu obowiązków i aprobowaniu założeń programu reform społeczno-gospodarczych.

Dużą uwagę zwrócono na umacnianie autorytetu organizacji partyjnych i roli sekretarzy w procesach decyzyjno-rozliczeniowych. Dokonana reorganizacja struktur partyjnych umożliwiła ściślejsze wiązanie działalności partyjnej ze służbową. Przeprowadzona w pierwszym półroczu 1988 r. partyjna kampania sprawozdawcza potwierdziła skuteczność tych oddziaływań. W ich wyniku: usprawniono działalność dydaktyczno-wychowawczą, zwiększono zaangażowanie w realizacji codziennych obowiązków, podniesiono poziom wiedzy ideowo-politycznej oraz zapewniono przestrzeganie leninowskich norm życia i aktywny udział w kampaniach politycznych.

W minionym okresie dużo uwagi poświęcono doskonaleniu stosunków międzyludzkich. Znacznie wzrosły wymagania przełożonych, przy jednoczesnym tworzeniu klimatu życzliwości, kultury współżycia oraz respektowania prawa i regulaminów. Sporadycznie zdarzały się wypadki deformacji w tej dziedzinie. Wynikały one najczęściej z nadmiernych ambicji indywidualnych, braku zdyscyplinowania osobistego i nie zawsze krytycznej oceny własnej postawy. We wszystkich przypadkach podjęto konkretne działania profilaktyczno-zapobiegawcze, służbowe oraz partyjno-rozliczeniowe. Ich realizacja przyczyniła się do znacznego polepszenia stosunków międzyludzkich w uczelni.

Działalność partyjno-polityczną w zakresie dyscypliny ukierunkowano przede wszystkim na eliminowanie przesłanek sprzyjających wykroczeniom. Wpłynęło to dodatnio na umocnienie dyscypliny. Zjawiska naruszania regulaminów miały w zasadzie charakter incydentalny. W pracy wychowawczej szczególną uwagę zwrócono na kultywowanie norm życia wojskowego. Stan dyscypliny oceniano na posiedzeniach Rady Naukowej akademii. W drugiej

połowie br. został opracowany trzyletni kompleksowy program wychowania słuchaczy, którego wdrażanie nastąpiło od początku roku akademickiego 1988-1989. W celu umacniania dyscypliny wzmożono oddziaływanie kierownictwa uczelni oraz szefów jednostek organizacyjnych na wszystkie jej grupy osobowe. Takie ukierunkowanie działalności partyjno-politycznej miało istotny wpływ na pozytywną ocenę dyscypliny w uczelni.

Istotnym kierunkiem pracy polityczno-wychowawczej było kształtowanie światopoglądu materialistycznego. W akademii nie stwierdza się zjawisk klerykalizmu wśród kadry dydaktyczno-naukowej. Sporadyczne wypadki praktyk religijnych zauważane są w środowisku chorążych, podoficerów zawodowych i niektórych żon kadry. Upowszechnianie światopoglądu materialistycznego i laickich postaw jest procesem ciągłym. Realizowano go w ramach szkoleń partyjnych i politycznych, działalności kulturalno-oświatowej, a także bezpośrednio w kontaktach przełożonych z podwładnymi. Systematyczne oddziaływanie w tym zakresie przyniosło na ogół dobre rezultaty.

Ważną dziedziną pracy partyjno-politycznej była działalność kulturalno-oświatowa. Realizowano ją w myśl wytycznych zawartych w "Programie Rozwoju Kultury w ASG WP na lata 1986-1990". Wzrosła liczba organizowanych imprez oraz osób korzystających z bazy kulturalnej akademii. W związku z tym Klub ASG WP został podniesiony do rangi klubu garnizonowego. Corocznie 15-20 oficerów kończy z dobrym wynikiem Państwowe Studium Kultury i Oświaty Dorosłych. Intensyfikacja i uatrakcyjnianie działalności kulturalno-oświatowej, mimo niewystarczającej jeszcze bazy klubu przyniosło wymierne efekty. Stałym bardzo istotnym elementem pracy partyjno-politycznej jest stworzenie klimatu sprzyjającego racjonalnemu i oszczędnemu gospodarowaniu mieniem wojskowym. W minionym okresie nastąpiły pozytywne zmiany w tej dziedzinie.

B. Kierunki doskonalenia działalności partyjno-politycznej

W pracy partyjno-politycznej kontynuowane będą te kierunki działania, których słuszność potwierdziła praktyka.

Doskonalone będzie oddziaływanie na rzecz osiągnięcia ponadprzeciętnych wyników w każdej dziedzinie działalności uczelni. Jednocześnie przewiduje się zwrócenie szczególnej uwagi na:

1. Doskonalenie procesu kształtowania pożądaných cech osobowo-zawodowych absolwentów ASG WP. Planuje się konsekwentną realizację zamierzeń "Trzyletniego programu wychowania słuchaczy" oraz wzbogacenie jego treści o bieżące wnioski. Nadal wyznaczane będą komendantom wydziałów, szefom katedr, dowódcom kursów oraz pozostałej kadrze akademickiej konkretne zadania wychowawcze. Dotyczyć to będzie zwłaszcza kierowników grup taktycznych jako bezpośrednich wychowawców.

2. Odpowiedni dobór metodyki oddziaływania partyjnego w celu dalszego usprawniania działalności służbowej i partyjno-politycznej. W praktyce oznaczać to będzie partyjne wspieranie pracy zespołu powołanego przez komendanta akademii do usprawniania działalności służbowej. Czynniki partyjne będą miały za zadanie tworzyć klimat wyzwalający poparcie dla wszelkich nowatorskich rozwiązań.

3. Wzbogacanie pod względem treści i formy pracy propagandowo-agitacyjnej. Większe znaczenie przykładane będzie do propagandy ustnej prowadzonej bezpośrednio przez przełożonych i przygotowanych do tego żołnierzy /pracowników/ oraz pośrednio - za pomocą technicznych środków przekazu. Podjęte zostaną starania o rozbudowę sali tradycji ASG WP z ekspozycją jawną, tajną i o charakterze muzealnym.

4. Przeznaczenie większego niż dotychczas czasu w programach Katedry Nauk Społeczno-Politycznych na doskonalenie metody przygotowania słuchaczy do bezpośredniego ich udziału w pracy partyjno-politycznej i społecznej w czasie pokoju, przede wszystkim na szczeblu oddziału i związku taktycznego. Do realizacji tego zamierzenia niezbędna jest dalsza rozbudowa bazy szkoleniowej z jednoczesnym dostosowaniem jej do wykorzystywania w procesie studiów.

II. DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZA

A. Ocena działalności dydaktyczno-wychowawczej

W działalności dydaktyczno-wychowawczej główny wysiłek skierowano na realizację zadań wynikających z "Podstawowych założeń procesu kształcenia słuchaczy ASG WP", zatwierdzonych w 1985 r. przez ministra obrony narodowej oraz zaleceń zawartych w "Protokółie posiedzenia Zespołu MON z dnia 12.09.1985 r."

Zadania dotyczące kształcenia słuchaczy zrealizowano pomyślnie. Ocenia się, że absolwenci studiów dyplomowych zostali należycie przygotowani do pełnienia funkcji dowódczych i sztabowych w oddziałach i związkach taktycznych, a słuchacze studiów dyplomowych - do pracy w ogniwach dowodzenia szczebla operacyjnego.

Proces kształcenia słuchaczy na studiach dyplomowych, podyplomowych i kursach przebiegał planowo. Pewne zakłócenia w jego realizacji wynikały przede wszystkim z udziału stosunkowo dużej liczby nauczycieli akademickich w przedsięwzięciach szczebla centralnego /głównie w ćwiczeniach/, trudności zorganizowania niektórych ćwiczeń dowódczo-sztabowych i pokazów techniki wojskowej w terenie, braku dostatecznej liczby sal wykładowych oraz mocno ograniczonych środków materiałowych i finansowych.

W latach 1986-1988 akademia przeszkoliła ogółem 1062 oficerów. Z nich tytuł oficera dyplomowanego otrzymało 467 absolwentów na 12 kierunkach studiów, w tym 50 oficerów z armii sojusznicych /zał. 2/. Studia podyplomowe i kursy ukończyło 595 oficerów, z tego stacjonarne - 332 i zaoczne - 263 /zał. 3/. Oceny średnie ukończenia studiów były w poszczególnych latach na ogół dobre na studiach dyplomowych, a dobre i bardzo dobre na studiach podyplomowych /zał. 4 i 5/. Wysoka była także sprawność nauczania. Wynosiła ona 96 % na studiach dyplomowych oraz 97 % na studiach podyplomowych i kursach /zał. 6/. Spośród słuchaczy kończących studia dyplomowe w latach 1986-1988 zwolniono 18 oficerów, w tym 5 z powodu niedostatecznych postępów

w nauce, 9 na własną prośbę i 4 z innych przyczyn. Na skutek przewinień dyscyplinarnych wydano 2 słuchaczy /zał. 7/. Najwięcej /16 słuchaczy/ odeszło z uczelni na pierwszym roku studiów. Zjawisko to oceniane jest jako normalne w praktyce kształcenia.

Wewnętrzne kontrole kompleksowe, problemowe i w ramach nadzoru służbowego^{x/} wykazały należyta zgodność realizacji zadań dydaktycznych z dokumentami normatywnymi, programami nauczania i rozkazami przełożonych. Potwierdziły także w znacznej większości wypadków dobry poziom merytoryczny, metodyczny i organizacyjny zajęć. Podczas kontroli kompleksowych za działalność dydaktyczno-wychowawczą większość jednostek dydaktyczno-naukowych akademii otrzymała oceny dobre.

W latach 1986-1988 nastąpiły pewne zmiany w strukturze studiów akademii. Rozwiązane zostały Podyplomowe Studium Zastosowań Informatyki oraz Zaoczne Podyplomowe Studium Organizacji i Kierowania. Zorganizowano natomiast /zał. 3 i 8/ w to miejsce:

- Podyplomowe Studium Organizacji, Kierowania i Zastosowań Informatyki, a ponadto:

- Podyplomowe Studium Specjalne /dla oficerów Zarządu II Sztabu Generalnego WP/, którego program nauczania realizowany jest wspólnie z Centrum Szkolenia Wojskowej Służby Zagranicznej;

- Podyplomowe Studium Specjalistyczne /dla oficerów WSW/, którego program nauczania realizowany jest wspólnie z Centrum Szkolenia Wojskowej Służby Wewnętrznej.

Nabór oficerów na studia w myśl zasad zawartych w nowym "Informatorze dla kandydatów na studia dyplomowe w ASG WP"^{xx/}

^{x/} Prowadzono je w ramach znowelizowanego systemu kontroli na podstawie opracowanej "Instrukcji o działalności kontrolnej i rozliczeniowej w ASG WP".

^{xx/} W informatorze tym, wydanym w 1986 r., zweryfikowano zakres egzaminów i sprawdzianów oraz wprowadzono wykaz literatury, dostępnej dla kandydatów w jednostkach wojskowych.

przebiegał zadowalająco w ilościach ustalanych corocznie przez Departament Kadr /zał. 9/. W okresie sprawozdawczym zakwalifikowano na studia 657 oficerów /o 198 więcej aniżeli w latach 1983-1985/, z tego 134 bez egzaminów /w drodze wyróżnienia i po WKDO z ocenami bardzo dobrymi/, oraz 54 oficerów z armii sojusznicznych po kursie języka polskiego. Kandydaci na studia wykazali się na ogół niezłym przygotowaniem, lepszym niż w 1985 r. i latach poprzednich. Większa niż dawniej liczba kandydatów umożliwiła zaniechanie stosowanej do 1986 r. praktyki warunkowego kwalifikowania na studia oficerów z ocenami niedostatecznymi z jednego egzaminowanego przedmiotu.

Nabór kandydatów na studia podyplomowe był na ogół dobry, a w przypadku Zaocznego Podyplomowego Studium Pedagogiki Wojskowej zupełnie dobry i znacznie przekraczał ustalone limity.

Kształcenie słuchaczy z armii sojusznicznych /AR, CzAL i WAL/ realizowano zgodnie z ustaleniami dwustronnych umów, według programów obowiązujących oficerów WP. W toku studiów uzyskiwali oni w większości oceny dobre /zał. 10/. Lepsze wyniki osiągnęli oficerowie AR, a gorsze WAL, między innymi ze względu na duże trudności w posługiwaniu się językiem polskim. W latach 1986-1988 dyplomy ukończenia studiów w ASG WP otrzymało 50 oficerów /AR - 21, CzAL - 15, WAL - 14/. Obecnie w uczelni kształcą się 53 słuchaczy z armii sojusznicznych, nie licząc uczących się na kursie języka polskiego.

W okresie sprawozdawczym uczelnia dokonała nowelizacji programów kształcenia na studiach dyplomowych zgodnie z ustaleniami zawartymi w "Podstawowych założeniach procesu kształcenia słuchaczy ASG WP". Wykonując to zadanie w 1986 r. opracowano nowy "Plan studiów dyplomowych w ASG WP" oraz znowelizowano wydziałowe "Programy zakresowe". Opracowano także nowe "Plany tematyczne" dla wszystkich kierunków studiów, które od roku akademickiego 1987-1988 wdrażane są sukcesywnie do procesu dydaktycznego. Ocenia się, że obowiązujący obecnie proces studiów dyplomowych /zał. 11 i 12/ oraz stosowane formy kształcenia i czas przewidziany na ich realizację /zał. 13/ zapewniają słu-

chaczom możliwość dobrego opanowania wiedzy oraz umiejętności w czasie zajęć programowych i w ramach pracy samodzielnej.

W związku z nowelizacją ustawy o wyższym szkolnictwie wojskowym w 1988 r. opracowano w uczelni nowy "Regulamin studiów w ASG WP". Uaktualniono również lub opracowano od nowa programy kształcenia na studiach podyplomowych i kursach.

Zgodnie z zaleceniami zawartymi w "Protokóle posiedzenia Zespołu MON z dnia 12.09.1985 r."^{x/} do programów kształcenia wprowadzono nowe treści, zwłaszcza w zakresie doktryny wojennej, organizacji i mobilizacji wojsk, informatyki, obrony terytorium kraju, języków obcych i bieżącego życia wojsk. W procesie nauczania szczególny nacisk położono na podwyższenie poziomu zajęć praktycznych z taktyki w polu, i wykorzystywanie środków informatycznych. Zniesiono obowiązkową naukę własną, zaostrzając jednocześnie system oceniania słuchaczy. Zwiększono wymagania w zakresie sprawności fizycznej i znajomości języków obcych. Ponadto systematycznie doskonalono pracę nauczycieli akademickich, upowszechniając aktywizujące formy i metody kształcenia oraz ujednolicone zasady sprawdzania umiejętności słuchaczy podczas różnych form zajęć /grupowych, kolokwiiów, egzaminów itp./. W tym też celu wprowadzono tygodniowe kursy naukowo-dydaktyczne dla kierowniczej kadry uczelni przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego.

Możliwości dydaktyczne uczelni w zakresie realizacji programowych zajęć /zał. 14 i 15/ odpowiadały na ogół bieżącym potrzebom procesu kształcenia. Jednakże w okresie ćwiczeń szczebla centralnego i okręgowego z udziałem dużej liczby nauczycieli akademickich /70-100/ dochodziło do zaburzeń w prowadzeniu zajęć dydaktycznych ze słuchaczami. Dotyczyło to przede wszystkim katedr: Taktyki Ogólnej, Sztuki Operacyjnej, Dowodzenia, Rozpoznania Wojskowego i Armii Obcych, z których większość oficerów posiada przydziały mobilizacyjne poza uczelnią. Obciążenie kadry programowymi zajęciami lekcyjnymi było dość znaczne.

^{x/} Szczegółowa realizacja tych zaleceń przedstawiona jest w zał. 1.

Wynosiło ono średnio 230 godzin na każdego nauczyciela akademickiego /obowiązujące pensum 220 godzin/^{x/}.

Znaczna większość nauczycieli akademickich wykazała się dużym zaangażowaniem w procesie dydaktyczno-wychowawczym i podnoszeniu kwalifikacji fachowych. W okresie sprawozdawczym 45 ukończyło Zaoczne Podyplomowe Studium Pedagogiki Wojskowej, a 52 - krótkoterminowe kursy informatyki.

W toku kształcenia akademia wykorzystywała w szerokim zakresie własną bazę szkoleniową oraz bazę jednostek i instytucji wojskowych.

Akademicka baza szkoleniowa w zasadzie zaspokajała potrzeby procesu dydaktycznego. W minionym okresie była ona doskonała i rozbudowywana. Stosownie do znowelizowanych programów kształcenia opracowano nowe materiały dydaktyczne /ćwiczenia, skrypty i podręczniki/. Usprawniono działalność Biblioteki Naukowej, zmodernizowano Szkolny Ośrodek Dowodzenia /SOD/ Wydziału Wojsk Lotniczych i OPK, podjęto prace nad modernizacją SOD Wydziału Wojsk Lądowych, utworzono dwie pracownie mikrokomputerowe do szkolenia kadry i słuchaczy oraz wzbogacono wyposażenie i funkcjonowanie katedralnych gabinetów przedmiotowych. Nadal jednak na realizację procesu kształcenia wpływały ujemnie:

- uciążliwości w korzystaniu z Biblioteki Naukowej z powodu trudnych warunków lokalowych;

- brak dostatecznej liczby sal wykładowych i wynikająca z tego konieczność wykorzystywania na ten cel większości /75 %/ katedralnych gabinetów przedmiotowych oraz 7 pomieszczeń Klubu ASG WP;

- bardzo małe /niewystarczające/ kredyty na zakup wytworów papierniczych i kancelaryjno-biurowych niezbędnych do zaspokojenia potrzeb wydawniczych i pracy nauczycieli akademickich.

^{x/} Według ustaleń "Karty praw i obowiązków wojskowego nauczyciela akademickiego". Wyd. MON - RWSz.W, s. 23.

Baza szkoleniowa wojsk zaspokajała potrzeby procesu dydaktycznego akademii w stopniu zadowalającym /ćwiczenia dowódczo-sztabowe w terenie, pokazy techniki wojskowej, doskonalenie specjalistyczne i praktyki liniowe słuchaczy/. Poszczególne jednostki i instytucje wojskowe wykazywały dużo zrozumienia dla potrzeb szkoleniowych ASG WP, udzielając jej pomocy stosownie do możliwości.

Współpraca ASG WP z akademiemi wojskowymi państw-stron Układu Warszawskiego uległa częściowej poprawie, ale nadal sprowadzała się głównie do roboczych konsultacji nauczycieli akademickich. Liczbę kontaktów przedstawiono w zał. 16. W celu ożywienia współpracy międzyuczelnianej ważną rolę odegrały wyjazdy komendy ASG WP w 1986 i 1987 r. do akademii wojskowych ZSRR, Czechosłowacji i NRD. Współpraca akademii z instytucjami centralnymi MON, OW i RSZ oraz z uczelniami WP była owocna. Organizowano ją na zasadach obustronnej korzyści.

B. Kierunki doskonalenia działalności dydaktyczno-wychowawczej

W celu lepszego przygotowania absolwentów do pełnienia funkcji dowódczych i sztabowych przewiduje się dalsze wszechstronne doskonalenie działalności dydaktyczno-wychowawczej uczelni z uwzględnieniem perspektywicznych potrzeb wojsk oraz w dostosowaniu do nowych poglądów w sztuce wojennej i praktyce wojskowej.

Dla osiągnięcia tego celu zamierza się:

1. Zwrócić szczególną uwagę na bardziej wszechstronne niż dotychczas praktyczne przygotowanie słuchaczy, zwłaszcza w zakresie umiejętności dowodzenia i pracy sztabowej, głównie na szczeblu taktycznym, zarówno z wykorzystaniem zautomatyzowanych systemów dowodzenia, jak i metodami tradycyjnymi. W procesie nauczania eksponować racjonalne i skoordynowane użycie w działaniach bojowych różnych rodzajów sił zbrojnych, wojsk i służb. Nadać priorytet umiejętności wykorzystywania w walce i operacji najnowszej techniki wojskowej.

2. Wypracować i wdrażać do procesu dydaktycznego skuteczniejsze od obecnie stosowanych formy i metody nauczania słuchaczy. Zwrócić większą uwagę na zachowanie właściwych proporcji między czasem przewidzianym na nauczanie pod kierownictwem nauczycieli akademickich a czasem samodzielnej pracy szkoleniowej słuchaczy. Ograniczyć, a tam gdzie to będzie celowe - wyeliminować z procesu nauczania i samokształcenia słuchaczy czasochłonne zadania o charakterze "mechanicznym", nie przynoszące im większych korzyści szkoleniowych.

3. Nadać nowe treści zasadzie ścisłego związku teorii z praktyką przez wzbogacanie procesu dydaktycznego aktualnymi osiągnięciami szkoleniowymi wojsk oraz wszechstronniejsze wykorzystywanie praktyk liniowych i doskonalenia specjalistycznego w celu podwyższenia umiejętności słuchaczy, głównie w zakresie posługiwania się sprzętem bojowym, kierowania codziennym szkoleniem wojsk i zarządzania gospodarką wojskową.

4. Nowelizować okresowo programy nauczania przez eliminowanie z nich tematów mało przydatnych lub wręcz zbędnych oraz wprowadzanie nowych treści wypływających z badań naukowych, doświadczeń z konfliktów i wojen lokalnych, osiągnięć uczelni sojuszniczych armii oraz potrzeb szkoleniowych naczych wojsk. Uwzględniając założenia nowej doktryny wojennej państw-stron Układu Warszawskiego, zwiększyć w programach nauczania czas na problematykę działań obronnych.

5. Nadal usprawniać proces pedagogizacji nauczycieli akademickich. Upowszechniać wśród nich najskuteczniejsze formy i metody kształcenia oraz wychowania. Położyć większy nacisk na przygotowanie do prowadzenia zajęć zwłaszcza w terenie. Racjonalniej wykorzystywać czas pracy nauczycieli akademickich przez odciążenie ich od zadań i czynności nie związanych z pracą dydaktyczno-wychowawczą i naukowo-badawczą.

6. W działalności metodycznej i instruktażowej zwrócić większą niż dotychczas uwagę na przygotowanie nauczycieli akademickich do samodzielnego posługiwania się techniką komputerową przy opracowywaniu materiałów dydaktycznych i prowadzeniu zajęć ze słuchaczami.

7. Ukierunkować dalszą modernizację i rozbudowę bazy szkoleniowej na zaspokojenie potrzeb wynikających ze znowelizowanych programów nauczania. Traktować przy tym priorytetowo bazę biblioteczną i gabinetową, zwłaszcza katedralne /instytutowe/ gabinety przedmiotowe oraz szkolne ośrodki dowodzenia. Lepiej niż dotychczas wykorzystywać bazę szkoleniową podczas wykładów, seminariów, zajęć grupowych, ćwiczeń i treningów, a także w czasie pracy samodzielnej słuchaczy.

8. Konsekwentnie dążyć do rozszerzania współpracy z akademiami wojskowymi armii sojusznicznych, głównie przez zwiększenie liczby roboczych kontaktów w formie konsultacji na szczeblu katedr i instytutów. Nadal usprawniać i wzbogacać współpracę z dowództwami OW i RSZ, dowództwami i szefostwami RWiS oraz uczelniami wojskowymi, mając na względzie jak najlepsze dostosowanie procesu kształcenia do potrzeb wojsk i zabezpieczenie realizacji przedsięwzięć dydaktycznych akademii.

III. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-BADAWCZA

A. Ocena działalności naukowo-badawczej

W minionym okresie uczelnia planowo i skutecznie realizowała zadania naukowo-badawcze. Główny wysiłek skupiony był na rozwijaniu teorii sztuki wojennej, zwłaszcza z zakresu organizacji i prowadzenia obrony oraz usprawniania i wspomagania procesu dydaktyczno-wychowawczego uczelni.

ASG WP rozwiązywała samodzielnie 5 wielotematycznych problemów naukowych oraz uczestniczyła w opracowaniu 10 problemów, których głównymi wykonawcami były inne placówki naukowe i instytucje centralne MON.

W 1987 r. opracowano dwie długoterminowe prognozy dotyczące przebiegu przyszłych działań wojennych oraz wpływu zmian zachodzących w naukach wojskowych na potrzeby planowania rozwojowego sił zbrojnych PRL. Wykonano również pracę na zamówienie przemysłu obronnego pt.: "Studium taktyczno-operacyjne potrzeb

i możliwości samolotu I-22 MS". Do końca 1988 r. planuje się zakończenie prac zleconych przez Sztab Generalny WP, obejmujących takie problemy, jak: militaryzacja kosmosu i przeciwdziałanie wojsk lądowych, lotniczych i obrony powietrznej kraju środkiem kosmicznym przeciwnika; mapa topograficzna w świetle wymagań prognozowanego pola walki.

W końcowej fazie opracowywania jest temat realizowany na potrzeby Dowództwa Zjednoczonych Sił Zbrojnych Układu Warszawskiego pt.: "Kierunki doskonalenia dowodzenia koalicyjnymi związkami operacyjnymi" oraz problem badawczy: "Socjalistyczna nauka wojenna".

Duże znaczenie praktyczne miał udział kadry akademii w pracach związanych z wdrożeniem zautomatyzowanego systemu dowodzenia wojskami IKSJA. W ramach badań nad problemem: "Model symulacji walki zbrojnej" realizuje się etap projektowania technologicznego.

Prace badawcze realizowane są w nakazanych terminach, zgodnie z ustaleniami pięcioletnich planów prac naukowo-badawczych Sztabu Generalnego WP i akademii /załącznik 17/ oraz wytycznymi instytucji zlecających.

Wykonane dotychczas prace badawcze uzyskały pozytywną ocenę zleceńodawców. Znacznej poprawie uległ proces wdrażania do praktyki wyników badań naukowych dzięki szybkiemu ich przekazywaniu zainteresowanym oraz upowszechnianiu.

W dotychczasowej działalności badawczej zbyt mały jest jednak zakres wykorzystania ETO do weryfikacji niektórych tez oraz obserwuje się częściowe rozproszenie wysiłku badawczego kadry.

Szczególną uwagę w minionym okresie zwracano na rozwijanie współpracy naukowej z instytucjami centralnymi MON, dowództwami i szefostwami rodzajów wojsk i służb oraz okręgami wojskowymi i uczelniami. Wyrazem tego w latach 1986-1988 było wspólne opracowanie 6 tematów badawczych /na przykład: 70-lecie Armii Radzieckiej - doświadczenia i wnioski, prowadzenie operacji

obronnej frontu z uwzględnieniem obrony wybrzeża/ oraz zorganizowanie i przeprowadzenie 15 konferencji i sympozjów naukowych.

Od 1986 r. w akademii prowadzi się seminarium naukowe dotyczące wojskowych zastosowań analizy systemowej, w którym rocznie uczestniczy blisko 350 przedstawicieli wyższych uczelni wojskowych i placówek naukowych WP. Seminarium cieszy się dużym powodzeniem w środowisku naukowym wojska. Uczelnia nawiązała też owocne współdziałanie z niektórymi komitetami naukowymi PAN, np. w dziedzinie opracowywania prognoz przyszłych działań wojennych oraz rozwoju nauki wojennej. W wyniku dokonanych przedsięwzięć osiągnięto znaczny postęp w tej dziedzinie, co miało istotny wpływ na podniesienie jakości pracy naukowo-badawczej.

Upowszechnianie osiągnięć twórczych w dziedzinie sztuki wojennej uznano w minionym okresie jako jedno z ważniejszych zadań. W dniu 30 stycznia 1987 r. Rada Naukowa ASG WP dokonała wnikliwej oceny działalności publicystycznej kadry uczelni i wprowadziła wiele usprawnień organizacyjnych w tej dziedzinie. Zapewnione zostały warunki dla bardziej dynamicznej i skutecznej współpracy kadry z redakcjami wydawnictw wojskowych. Uporządkowano system gromadzenia i przechowywania informacji o działalności publicystycznej w uczelni. Opublikowano na łamach wydawnictw wojskowych i prasy 10 pozycji książkowych oraz ponad 600 artykułów. W wyniku wspomnianych zabiegów od 1987 r. znacznie wzrosła aktywność publicystyczna kadry. Ważną rolę w tej dziedzinie spełniały "Zeszyty Naukowe ASG WP", które stały się poczytnym periodykiem nie tylko w uczelniach lecz i w wojskach.

W porównaniu ze stanem z 1985 r. wzrosła liczba samodzielnych pracowników naukowych prawie o 15 %. Stan ten jest następstwem usprawnień w procesie podwyższania kwalifikacji zawodowych i naukowych nauczycieli akademickich.

Dużą wagę przywiązywano w minionym okresie do studiów doktoranckich, przygotowujących kadry naukowe w dziedzinie

sztuki wojennej głównie na potrzeby WSO oraz innych akademii wojskowych i instytutów naukowych. Na studiach tych każdego roku kształci się średnio ponad 100 oficerów. W latach 1986-1988 wypromowano 42 oficerów. Największą sprawność /80 %/ uzyskały przemienne studia doktoranckie. Usprawnienie formy i metod kształcenia na studiach doktoranckich przyczyniło się do uzyskania pomyślnych rezultatów w tym zakresie.

Usprawniono funkcjonowanie Rady Naukowej i Rad Wydziałów. Wyraźnie sprecyzowano ich kompetencje i powołano stałe komisje problemowe. Usprawniono długookresowe planowanie pracy naukowo-badawczej i zmniejszono liczbę dokumentów sprawozdawczych. Opracowano programy do komputerowego wspomagania systemu kierowania działalnością naukową. Przeprowadzono udane próby nawiązania ściślejszej współpracy z wojskowymi uczelniami armii zaprzyjaźnionych, zwłaszcza z akademiami dowódczo-sztabowymi Armii Radzieckiej. Realizacja wymienionych przedsięwzięć przyczyniła się wymiernie do zwiększenia ogólnej efektywności pracy naukowej uczelni.

Wyniki uzyskane w działalności naukowo-badawczej stanowią dobrą podstawę do dalszych prac zarówno na potrzeby wojsk, jak i własne.

B. Kierunki doskonalenia działalności naukowo-badawczej

Zgodnie z zaleceniami Sztabu Generalnego WP w akademii będą nadal prowadzone badania nad głównymi problemami z zakresu sztuki wojennej. Stworzy to przesłanki do dalszego usprawniania procesu szkolenia wojsk i podnoszenia gotowości bojowej oraz unowocześniania procesu dydaktyczno-wychowawczego i naukowo-badawczego w uczelni.

W działalności naukowo-badawczej przewiduje się zwrócenie szczególnej uwagi na:

1. Poszukiwanie lepszych rozwiązań problemów przygotowania i prowadzenia operacji obronnych w początkowym okresie wojny oraz dowodzenia i pracy sztabowej na szczeblach taktycznym i ope-

racyjnym z wykorzystaniem nowoczesnej techniki komputerowej. Podjęte zostaną wysiłki na rzecz rozwiązywania problemów i tematów wspomagających oraz integrujących proces dydaktyczno-wychowawczy i badawczy uczelni. Oznacza to konieczność urealnienia tematycznego i ilościowego planowania działalności naukowo-badawczej. W tym celu zamierza się dokonać starannej selekcji problemów badawczych z przyznaniem preferencji tematom znajdującym się w centrum zainteresowania kierownictwa MON oraz realizowanym na potrzeby sił zbrojnych. Unikać się przy tym będzie rozpraszania wysiłku badawczego oraz przeciwdziałać zwiększaniu liczby wykonywanych prac kosztem obniżenia ich poziomu.

2. Podstawowym kryterium celowości wykonywania prac naukowo-badawczych powinna być możliwość ich wdrożenia do praktycznej działalności wojsk. Przewiduje się jednocześnie zapewnić pełne wdrożenie wszystkich prac naukowo-badawczych wykonanych w akademii. Zamierza się ponadto przyspieszyć wdrażanie wyników prac badawczych do procesu dydaktycznego akademii i szkolenia wojsk /podręczniki, instrukcje, regulaminy, skrypty, ćwiczenia itp./. W celu stworzenia warunków do intensyfikacji wdrożeń zamierza się opracować kryteria oceny realizacji tego przedsięwzięcia.

3. Szersze niż dotychczas wykorzystywanie elektronicznej techniki obliczeniowej. Stosować się ją zamierza przede wszystkim do weryfikacji uzyskanych rezultatów badań oraz informacyjnej obsługi działalności naukowo-badawczej. Oznacza to konieczność doprowadzenia do stanu, w którym akademia będzie spełniała rolę głównego ośrodka teoretycznego i praktycznego zastosowania nowoczesnych metod badawczych w rozwiązywaniu problemów taktyczno-operacyjnych i strategiczno-obronnych.

4. Zwiększenie aktywności publicystycznej kadry dydaktyczno-naukowej, a rezultaty tej działalności szerzej niż dotychczas popularyzować na łamach czasopism wojskowych. Zamierza się doskonalić pod względem tematycznym, naukowym i edytorskim "Zeszyty Naukowe ASG WP". Aktywność publicystyczną

nauczycieli akademickich będzie się traktować jako ważny składnik oceny ich działalności naukowo-badawczej.

5. Zintensyfikowanie i podniesienie sprawności procesu doktoryzacji oraz habilitacji nauczycieli akademickich, zwłaszcza w katedrach Sztuki Operacyjnej, Taktyki Ogólnej i Dowodzenia w związku z odejściem do rezerwy doświadczonej kadry naukowej. Do roku 1995 zamierza się usamodzielnąć wydziały w zakresie nadawania stopnia doktora habilitowanego. Istnieją podstawy do osiągnięcia nakazanego przez komisję MON w grudniu 1984 r. tempa podwyższania kwalifikacji naukowych przez kadre /załącznik 18/.

6. Doskonalenie procesu kształcenia kadr naukowych na stacjonarnych, przemiennych i zaocznych studiach doktoranckich. Poszukiwać się przy tym będzie nowych, efektywniejszych form kształcenia doktorantów. W większym niż dotychczas zakresie przewiduje się objąć młodych nauczycieli akademickich stacjonarnymi i przemiennymi studiami doktoranckimi, jak również preferować kształcenie kadr naukowych na potrzeby wyższych szkół oficerskich.

7. Skuteczniejsze i wszechstronniejsze zaspokajanie potrzeb w zakresie udostępnienia naukowej literatury źródłowej przez wzbogacenie księgozbioru Biblioteki Głównej o najnowsze pozycje wojskowej literatury zagranicznej. Przewiduje się również zwiększenie dostępności do zbiorów znajdujących się w Bibliotece Głównej oraz w bibliotekach z nią współpracujących.

IV. DZIAŁALNOŚĆ KADROWA

A. Ocena działalności kadrowej

Konsekwentne przestrzeganie "Zasad działania kadrowego" oraz realizacja zaleceń pokontrolnych i wytycznych wyższych przełożonych w akademii przyczyniły się do usprawnienia pracy kadrowej i osiągnięcia poprawy w zakresie właściwego wykorzysta-

tania żołnierzy zawodowych na poszczególnych stanowiskach służbowych.

Stan osobowy kadry zawodowej ASG WP w latach 1985-1988 utrzymywał się w granicach 83-85 % posiadanych etatów, w tym oficerów - 83 %, chorążych - 94 %, podoficerów zawodowych - 65 %.

Mimo zwiększonego ruchu osobowego spowodowanego dużą liczbą zwolnień z zawodowej służby wojskowej oraz przeniesień poza uczelnię, proces uzupełniania kadrowego przebiegał sprawnie i kształtował się w zasadzie w ilościach odpowiadających liczbie zwolnień i przeniesień.

W strukturze organizacyjnej akademii 79 % ogółu stanowisk oficerskich przypada na personel naukowo-dydaktyczny. Uzupełnienie tych stanowisk wynosi 83 %.

Osiągnięto postęp w dziedzinie podwyższania kwalifikacji naukowych nauczycieli akademickich oraz w przygotowaniu młodszej kadry dydaktyczno-naukowej na kolejne wyższe stanowiska służbowe. Wzrosła liczba oficerów posiadających tytuły i stopnie naukowe. Nastąpiła widoczna poprawa w zakresie kwalifikacji naukowych u oficerów zajmujących stanowiska szefów katedr, zastępców szefów katedr i adiunktów.

Mimo wspomnianej poprawy sytuacja w zakresie podwyższania kwalifikacji naukowych nie jest jeszcze w pełni zadowalająca. Dotyczy to szczególnie niektórych oficerów zajmujących stanowiska zastępców szefów katedr, docentów i adiunktów, z których odpowiednio 2, 10 i 29 nie spełnia wymagań.

W celu większego zmobilizowania nauczycieli akademickich do podwyższania kwalifikacji naukowych ograniczono do wyjątkowych wypadków wyznaczenia oficerów bez stopnia doktora habilitowanego na stanowiska docentów i bez stopnia doktora na stanowiska adiunktów.

W okresie ostatnich trzech lat wyznaczono na wyższe stanowiska służbowe 142 oficerów, w tym na szefów katedr - 8 oficerów, zastępców szefów katedr - 18 oficerów, docentów - 10

oficerów, adiunktów - 63 oficerów, starszych wykładowców - 43 oficerów.

W ramach doskonalenia umiejętności zawodowych skierowano na praktyki liniowe 64 oficerów, a na studia podyplomowe - 128. Ponadto w tym okresie na kursy specjalistyczne w ZSRR skierowano 29 oficerów.

Osiągnięto dość wysoki wskaźnik obsady stanowisk nauczycieli akademickich. Dotychczasowy sposób uzupełniania nie zapewnia jednak otrzymywania przez ASG WP oficerów z odpowiednim stażem i z praktyką dowódczo-sztabową w wojskach. Głównym źródłem doboru kandydatów na stanowiska dydaktyczne pozostają nadal absolwenci akademii wojskowych, którzy przed rozpoczęciem studiów pełnili służbę na stanowiskach dowódczych i sztabowych do szczebla batalionu. W wyniku tego wdrażanie ich do pracy w akademii wydłuża się w czasie, gdyż wymaga odbycia przez nich praktyk na stanowiskach liniowych. Tylko w nielicznych wypadkach doświadczeni w służbie oficerowie kierowani są na stanowiska nauczycieli do ASG WP.

Struktura wiekowa kadry oficerskiej przedstawia się korzystnie. Zarysowuje się widoczny postęp w procesie jej odmładzania. 248 oficerów /55 %/ nie przekroczyło 45 roku życia, 104 oficerów /23 %/ jest w wieku od 46 do 55 lat, 66 oficerów do 60 lat /15 %/, natomiast 60 rok życia przekroczyło 33 oficerów /7 %/. Oficerowie w najstarszej grupie wiekowej zajmują przeważnie stanowiska kierownicze i naukowe, umożliwiające im pełnienie służby wojskowej do 65 roku życia.

W latach 1985-1988 ponad 40 oficerów po osiągnięciu wieku emerytalnego korzystało z przedłużenia zawodowej służby wojskowej. Ich doświadczenie, kwalifikacje i umiejętności były z pożytkiem wykorzystane w procesie naukowo-dydaktycznym i łagodziły braki nauczycieli akademickich.

W okresie ostatnich trzech lat ubyło z akademii łącznie 151 oficerów, z których 105 zwolniono z zawodowej służby wojskowej, a 46 przeniesiono poza uczelnię. W tym samym czasie

przybyło na stanowiska służbowe 119 oficerów. W liczbie tej było 59 absolwentów akademii wojskowych, 4 absolwentów WSO, 51 z jednostek wojskowych i z IC MON oraz 5 z rezerwy. Bilans ruchu osobowego jest ujemny zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. W porównaniu do roku 1985 stan osobowy kadry oficerskiej zmniejszył się o 32 oficerów /tj. około 7 %/.

Uzupełnienie kadrowe korpusu osobowego chorążych i podoficerów zawodowych wynosiło odpowiednio 95 i 65 %. Nadal występują trudności w pozyskiwaniu kandydatów do służby w charakterze podoficerów zawodowych. W nielicznych wypadkach na stanowiska podoficerskie w pionie technicznym i kwatermistrzowskim wyznacza się absolwentów SPR.

Głównym źródłem doboru podoficerów są żołnierze rezerwy z innych garnizonów wyrażający chęć służenia w Warszawie.

Stan etatowy i ewidencyjny chorążych i podoficerów przy wsparciu absolwentami SPR jest wystarczający do zaspokojenia potrzeb akademii.

Akademia Sztabu Generalnego WP /stan na 1.10.1988/ na ogólną liczbę 847 etatów zatrudnia 745 pracowników cywilnych, z tego 296 na etatach stałych Sztabu Generalnego WP i 449 na stanowiskach utworzonych w planie zatrudnienia. Ponad 70 % zatrudnionych stanowią pracownicy fizyczni w różnych grupach zawodowych, a około 30 % - to pracownicy administracyjni, nauczyciele akademicy i pracownicy pionu technicznego, służby zdrowia oraz oświaty i kultury.

Wykorzystanie pracowników cywilnych na poszczególnych stanowiskach jest zgodne z ich kwalifikacjami zawodowymi.

W celu uzupełnienia stanu osobowego pracowników cywilnych, w 1986 r. utworzony został w ASG WP Oddział Obrony Cywilnej, w którym pełni służbę ponad 120 junaków. W planie zatrudnienia zarezerwowano i zablokowano dla nich około 80 stanowisk robotniczych.

Ruch osobowy pracowników cywilnych, zwłaszcza zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, jest nadal duży i kształtuje się w skali rocznej w granicach około 20 % ogółu zatrudnionych.

B. Kierunki doskonalenia działalności kadrowej

W celu osiągnięcia zdecydowanej poprawy w zakresie rozmieszczenia i wykorzystania na stanowiskach służbowych żołnierzy zawodowych, podwyższania i doskonalenia kwalifikacji zawodowych oraz zapewnienia niezbędnej liczby żołnierzy zawodowych, działalność kadrowa w najbliższych latach ukierunkowana będzie na:

1. Operatywne uzupełnianie stanowisk służbowych, zwłaszcza personelu naukowo-dydaktycznego oficerami posiadającymi odpowiednie kwalifikacje zawodowe i predyspozycje do pracy w charakterze nauczycieli akademickich.

2. Konsekwentne realizowanie planu podwyższania kwalifikacji naukowych i doskonalenia umiejętności praktycznych kadry naukowo-dydaktycznej przez zwiększenie nadzoru służbowego nad przebiegiem procesu habilitacji i doktoryzacji.

3. Zwiększenie zasobów kadrowych w ramach FPR i przygotowanie kandydatów na wyższe stanowiska służbowe dla potrzeb ASG WP i wyższego szkolnictwa wojskowego. Podjęcie skutecznych przedsięwzięć zapewniających stabilizację kadry zawodowej.

4. Roztoczenie większej opieki i nadzoru służbowego nad najzdolniejszymi słuchaczami ASG WP i przygotowanie ich do pracy w charakterze nauczycieli akademickich.

V. DZIAŁALNOŚĆ LINIOWO-TECHNICZNA

A. Ocena działalności liniowo-technicznej

Podstawowym celem działalności liniowej w minionym okresie było dalsze doskonalenie struktur organizacyjnych ASG WP na czas "W", zapewnienie ochrony tajemnicy wojskowej, zwiększenie skuteczności ochrony obiektów wojskowych, utrzymanie na

wysokim poziomie porządku wojskowego oraz stworzenie warunków do sprawnego funkcjonowania formacji samoobrony. Cele te zostały w zasadzie osiągnięte, ale jeszcze nie na miarę potrzeb akademii

W okresie sprawozdawczym struktura organizacyjno-etatowa uczelni czasu "P" nie uległa istotnym zmianom, z wyjątkiem utworzenia w roku akademickim 1986-1987 Katedry Techniki. Z ogólnej liczby 297 nauczycieli akademickich 157 ma przydziały mobilizacyjne w innych jednostkach. Pozostała część nauczycieli w liczbie 140 oficerów nie jest w stanie zabezpieczyć kształcenia w okresie "W". Zadania akademii na czas "W" przewidują zmianę struktury kształcenia i przejścia na skrócony program szkolenia 34 grup słuchaczy różnych specjalności wojskowych. Z rozliczenia przydziałów mobilizacyjnych wynika, że najwięcej oficerów wydzielają katedry spełniające wiodącą rolę w procesie nauczania: Katedra Sztuki Operacyjnej /88 %/ i Katedra Taktyki Ogólnej /66 %/.

Stan ochrony tajemnicy w ASG WP utrzymywał się na poziomie zadowalającym. Zabiegi organizacyjno-szkoleniowe miały dodatni wpływ na jej zapewnienie. Mimo starań osiągnięte efekty nie są jeszcze na miarę wymagań. Szczególnie rażące zaniedbania stwierdzono w Wydziale Wojsk Lądowych.

Porządek wojskowy na terenie akademii nie budzi większych zastrzeżeń. Ochrona obiektów jest na ogół właściwa. Działanie systemu przepustkowego prawidłowe, choć wymaga jeszcze wielu zabiegów usprawniających. Wygrozdzenie osiedla "POLANKA" zmniejszyło liczbę uprawnionych do przebywania na terenie należącym do ASG WP o około 60 %. Na dzień 30.09.1988 r. uprawnionych do korzystania z przepustek na terenie akademii było 6.748 osób.

W ciągu ostatnich trzech lat nie udało się zreformować systemu ochrony akademii. Warta wewnętrzna musi w dalszym ciągu ochraniać 10 ważnych obiektów. Pododdział ochrony, wobec konieczności wykonywania wielu różnych zadań zabezpieczających proces nauczania słuchaczy, może wydzielić tylko dwa składy warty.

Na przełomie lat 1987-1988 zreorganizowano system samoobrony garnizonu zamkniętego Rembertów. Dokonane zmiany w znacz-

nym stopniu usprawniły prowadzenie akcji ratunkowych. Zorganizowano również Rejon Samoobrony Nr 3 "WSCHÓD", obejmujący 37 jednostek i instytucji wojskowych prawobrzeżnej Warszawy. Spowodowało to jednak znaczne dodatkowe obciążenie kadry akademii i wyłoniło szereg problemów wymagających pilnego rozwiązania.

Służby techniczne osiągnęły liczący się postęp w zaspokajaniu potrzeb akademii. Podwyższono poziom sprawności uzbrojenia i sprzętu technicznego. Polepszyły się organizacja i dyscyplina eksploatacji pojazdów. Uporządkowano tryb korzystania ze środków łączności w garnizonie. Zapewniono łączność telefoniczną części kadry IC MON i ASG WP zamieszkałej na nowym osiedlu w Rembertowie.

Nastąpiła znaczna poprawa w zakresie zabezpieczenia przed utratą broni i amunicji. Zaawansowany jest proces ewidencji materiałowej z wykorzystaniem techniki komputerowej. Systematycznie ulegają poprawie warunki wykonywania prac obsługowo-remontowych sprzętu technicznego. Dotychczas nie zrealizowano jeszcze prac mających na celu przygotowanie bazy do prowadzenia badań diagnostycznych samochodów ciężarowych. Występują w tym względzie duże trudności związane z zakupem części zamiennych.

B. Kierunki doskonalenia działalności liniowo-technicznej

W działalności liniowo-technicznej dążyć się będzie do dalszego jej usprawnienia. W tym celu w najbliższych latach przewiduje się zwrócenie szczególnej uwagi na:

1. Podjęcie prac nad skoordynowaniem zadań szkoleniowych czasu "W" przy uwzględnieniu przydziałów mobilizacyjnych nauczycieli akademickich.

2. Usprawnienie systemu alarmowo-mobilizacyjnego głównie przez skrócenie czasu przejścia ze stanu stałej gotowości bojowej na struktury czasu "W".

3. Wprowadzanie surowych rygorów zmieniających do skutecznej ochrony tajemnicy wojskowej oraz dokumentów niejawnych.

4. Dostosowanie etatu /liczby żołnierzy/ pododdziału zabezpieczenia do stawianych przed nimi zadań, przy uwzględnieniu technicznych środków ochrony obiektów i dalszego zmechanizowania niektórych prac gospodarczych.

VI. DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA I MEDYCZNA

A. Ocena działalności gospodarczej i medycznej

W minionym okresie akademia zaopatrywała 15 jednostek i instytucji wojskowych. Jednocześnie obsługiwała wszystkie urządzenia infrastruktury technicznej, które zapewniają prawidłowe funkcjonowanie obiektów służbowych uczelni i osiedla mieszkalnego "POLANKA" /na powierzchni ponad 313 ha/. Znacznie usprawniona została również działalność służby zdrowia.

Podstawowym celem działalności gospodarczej i medycznej było zaspokojenie potrzeb akademii na jakościowo wyższym poziomie. Główny wysiłek skoncentrowano na: zapewnieniu dogodnych warunków do realizacji procesu dydaktycznego i naukowego; dalszej poprawie warunków socjalno-bytowych kadry i słuchaczy; wykonaniu zaplanowanych inwestycji, remontów kapitalnych i konserwacyjnych, zwiększeniu liczby gabinetów, pracowni diagnostycznych i łóżek szpitalnych; poszerzeniu działalności projektowej i technicznej. Zakładane cele zostały osiągnięte.

Służby kwatermistrzowskie w minionych trzech latach osiągnęły liczący się postęp w zaopatrywaniu i obsłudze uczelni. Żywnienie utrzymane było na poziomie dobrym. Uzyskano postęp w zakresie stanu sanitarnohigienicznego. Osiągnięto dobre wyniki w gospodarce rolnej, magazynowej i produkcji garmaze-ryjno-cukierniczej. Mimo wielu trudności utrzymano na dobrym poziomie zaopatrzenie punktów sprzedaży WCH w podstawowe artykuły żywnościowe.

Dobry poziom osiągnęły również gospodarka i funkcjonowanie służby mundurowej.

Zmodernizowano szkolny ośrodek dowodzenia Wydziału WL i OPK, urządzono czytelnię dla kadry i słuchaczy /blok 14/, polepszone warunki pracy Katedry Dowodzenia oraz Katedry Rozpoznania Wojskowego i Armii Obcych. Dla Katedry Taktyki Wojsk OPL urządzono gabinety wyposażone w automatyczny system dowodzenia wojskami OPL. Przeniesiono pododdziały zabezpieczenia ASG WP, CDO i WICHiR do nowych bloków koszarowych.

W latach 1986-1988 akademia otrzymała 50 kwater stałych. Na dzień 1.09.1988 r. oczekuje na przydział mieszkań 74 oficerów kadry ASG WP i 35 żołnierzy zawodowych z jednostek zaopatrywanych przez akademię /zał. nr 21/.

W dziedzinie racjonalnego i oszczędnego gospodarowania osiągnięto wymierne efekty ekonomiczne w kwocie 8 mln 802 tys.zł.

Zapewniono w całym kompleksie uczelni wymagane warunki zabezpieczenia przeciwpożarowego.

Nastąpił postęp w technicznym utrzymaniu budynków. Wydatnie poprawiono stan urządzeń grzewczych i zdołano, mimo braku pełnego bilansu cieplnego, zapewnić dobre ogrzewanie pomieszczeń. Nie nastąpiła poprawa w oczyszczaniu ścieków. Spowodowało to wymierzenie akademii wysokich kar, które wyniosły: w roku 1985 i 1986 łącznie 1 mln 300 tys.zł, w 1987 r. - 830 tys.zł, w 1988r. /do 30.09./ - 1 mln 262 tys.zł. Zwiększenie wydajności istniejących oczyszczalni lub budowa nowej jest niezbędna dla właściwego funkcjonowania gospodarki wodno-ściekowej na terenie uczelni.

Nastąpiło znaczne usprawnienie zabezpieczenia medycznego. Obecnie Przychodnia Lekarska ASG WP zaspokaja potrzeby zdrowotne kadry i słuchaczy akademii, żołnierzy zasadniczej służby wojskowej, członków rodzin wojskowych oraz emerytów i rencistów. Obsługuje ona rejon m. Rembertów o łącznej liczbie ponad 20 tys. podopiecznych.

W ostatnich latach położono szczególny nacisk na poziom świadczonych usług, zwiększono liczbę gabinetów lekarskich, pracowni diagnostycznych oraz łóżek szpitalnych /do 50/.

Uruchomiono pracownię protetyczną i gabinet lekarski prote-tyczny. Zorganizowano gabinet reanimacyjny, wyposażając go we właściwy sprzęt i nowoczesną aparaturę medyczną. Zorganizowano pracownię audiometryczną i poradnię dla dzieci zdrowych i chorych. Rozwinięto działalność leczniczą w zakresie fizykoterapii i kinezyterapii oraz działalność profilaktyczną w dziedzinie pediatrii, ginekologii i epidemiologii. Wyposażono przychodnię w nowoczesny sprzęt i aparaturę medyczną. Ponadto usprawniono system pracy personelu medycznego przychodni.

B. Kierunki doskonalenia działalności gospodarczej i medycznej

Dotychczas wykonane zamierzenia nie rozwiązują w pełni problemów gospodarczych, socjalno-bytowych i medycznych akademii. Biorąc pod uwagę istniejący stan obiektów i urządzeń służących do zaspokojenia potrzeb uczelni celowa jest realizacja następujących przedsięwzięć:

1. Rozpoczęcie i zakończenie do 1990 r. odkładanego od kilku lat remontu kapitalnego sali kina wraz z zapleczem oraz hal sportowych z basenem krytym.

2. Przyspieszenie adaptacji budynku dla celów szkoleniowych uczelni /nr 94/ i budynku na magazyny i produkcję cukierniczo-garmazeryjną /nr 95/.

3. Zakończenie remontu internatu słuchaczy /bl. 14/ i modernizacja nowej kotłowni.

4. Budowa w latach 1991-1995 nowych obiektów: biblioteki centralnej, przychodni lekarskiej; wartowni z biurem przepustek, izbą odwiedzin i pomieszczeniem dla oficera dyżurnego; warsztatu technicznego dla wszystkich służb; magazynu żywnościowego; łaźni żołnierskiej; myjni samochodowej; łącznika dla bl. 124.

5. Przeprowadzenie remontów kapitalnych warsztatu służby mundurowej /nr 29/ i kasyna głównego /nr 69/.

Ponadto do zadań szczególnie pilnych należą: podłączenie instalacji gazowej do obiektów służby żywnościowej, służby zdrowia i WICHiR; naprawę dróg i chodników na terenie uczelni;

zakończenie oświetlenia terenu; usprawnienie oczyszczalni ścieków; zainstalowanie aparatury rentgenowskiej, rozwinięcie w szerszym niż dotychczas zakresie badań bakteriologicznych oraz przeniesienie poradni dziecięcej na teren osiedla mieszkaniowego.

Równocześnie nadal nie rozwiązany problemem pozostaje zatrudnienie wykwalifikowanej siły roboczej do takich obiektów jak: kotłownie centralne, lokalne hydrofornie, oczyszczalnie ścieków, pralnia, kasyna. Wykorzystanie do zabezpieczenia istniejących vacatów junaków /z 71 000/ jest tylko półśrodkiem i nie daje gwarancji na sprawne i długotrwałe działanie urządzeń o wielomilionowej wartości oraz wymagających specjalistycznej obsługi.

Nie rozwiązany problemem jest nadal brak mieszkań dla kadry oraz brak internatu dla kadry oczekującej na przydział mieszkań.

Rozwiązanie przedstawionych problemów będzie miało istotny wpływ na sprawne funkcjonowanie uczelni.

WNIOSKI OGÓLNE

Wytyczone cele i zadania uczelni w latach 1985-1988 zostały w pełni wykonane. Realizując uchwały X Zjazdu i plenarnych posiedzeń KC PZPR oraz zalecenia Zespołu MON główny wysiłek ASG WP skoncentrowano na:

- wyrabianiu umiejętności marksistowsko-leninowskiej interpretacji zjawisk zachodzących w kraju i świecie;
- umacnianiu wpływu organizacji partyjnych na tok życia i działalności uczelni;
- przygotowaniu wysoko kwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych, oddanych socjalizmowi i ideowo niezawodnych;
- podnoszeniu kwalifikacji dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych nauczycieli akademickich, ze szczególnym uwzględnieniem taktyki i sztuki operacyjnej studiowanej na

podkładzie: historii sztuki wojennej, geografii, psychologii, socjologii, pedagogiki, kultury, organizacji pracy, informatyki oraz doświadczeń z ćwiczeń i wojen lokalnych;

- rozwijaniu i propagowaniu przez prace naukowo-badawcze oraz działalność publicystyczną, lektorską i doradczą nowej doktryny obronnej;

- zabezpieczeniu wszystkich podstawowych dziedzin działalności uczelni w oparciu o własną bazę oraz bazę szkoleniową wojsk w garnizonach i na poligonach.

Liczący się postęp osiągnięto w zakresie:

- poziomu moralno-politycznego całego stanu osobowego uczelni;

- kształtowania cech osobowych współczesnego dowódcy i oficera sztabu przez rozwijanie wyobraźni i umiejętności myślenia taktyczno-operacyjnego przy równoczesnym łączeniu ich z edukacją humanistyczną, szeroko rozumianą kulturą, troską o czystość i bogactwo języka ojczystego oraz znajomość języków obcych, a przede wszystkim języka rosyjskiego;

- podnoszenia kwalifikacji nauczycieli akademickich, głównie przez wprowadzanie do procesu badawczego nowoczesnych metod i środków informatycznych;

- unowocześnienia programów kształcenia i bazy szkoleniowej;

- regulaminowego porządku w życiu codziennym, dotyczącego zwłaszcza pełnienia służby wartowniczej, wyglądu zewnętrznego żołnierzy, czystości obiektów i rejonów uczelni, a także zwiększenia możliwości profilaktyki i pomocy medycznej.

Wykonanie części zadań napotykało na poważne trudności. Niektórych z nich nie udało się w pełni zrealizować. Dotyczy to przede wszystkim zwiększenia bazy informatycznej oraz ilości pomieszczeń dla celów szkoleniowych, naukowych, mieszkalnych i innych.

W dalszej działalności, kierując się uchwałami partii, ustaleniami znowelizowanego statutu i regulaminu studiów oraz rozkazami, zarządzeniami i wytycznymi przełożonych, nadal dążyć się będzie do wszechstronnego rozwoju uczelni, głównie w dziedzinach warunkujących jej ideowo-polityczne, dydaktyczno-wychowawcze i naukowo-badawcze funkcje. Większa niż dotychczas uwaga zwrócona zostanie na usprawnienie pracy nauczycieli akademickich, co w efekcie powinno przyczynić się do jakościowego podniesienia ich kwalifikacji i dorobku naukowego oraz większej niż dotychczas przydatności naszych absolwentów na czas pokoju i wojny w Siłach Zbrojnych PRL i armii sojusznicznych.

ASG WP, wzorem lat ubiegłych, jest w stanie sprostać stawianym jej zadaniom i tym samym uczestniczyć w procesie dalszej kontynuacji linii socjalistycznego odrodzenia oraz umacniania obronności PRL.

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

Dodatkowo wydrukowano w 12 egz.
z nr masz. 0211/OSZ
Egz. nr 3-14 Bibl.Nauk.DZS
Wyk. płk Komański
Druk EG. dnia 3.10.88r.
Druk ASG WP nr 01436/WW

